

OBSAH

ÚVODEM	7
------------------	---

Část první

NEBEZPEČÍ MILITARISTICKÉ DIKTATURY

<i>Kapitola 1 CÍLE A ÚKOLY MILITARISMU</i>	19
Rozdíl mezi marxistickým a buržoazním pojetím militarismu	20
Čím se liší pokrokové války od reakčních	23
Jak militaristé využívají pokrokových válek	24
Jak se militaristé pokoušejí ospravedlnit agresi „vysokou kulturou“ dobyvatele	26
Diktatura militaristů a jaká dějinná poučení z ní vyplývají	32
Nejnovější vojenská technika v plánech militaristů	35
Jak militarismus porušuje mezinárodní právo	36
 <i>Kapitola 2 NÁRODNÍ ODRŮDY MILITARISMU</i>	40
Tři formy militarismu: expanzivní, revanšistická a zastřená	41
Historická půda pro militarismus ve Spojených státech amerických	42
Historická půda pro militarismus v Japonsku a v Německu	49
Historická půda pro militarismus v Anglii	54
Nebezpečí militarismu pro malé buržoazní země	56
 <i>Kapitola 3 IDEOLOGIE MILITARISMU</i>	59
Reakční vědci jako spolupracovníci militarismu	59
Idealistická filosofie militaristů.	62
Agnosticismus, iracionalismus a mysticismus	65
Předvídatavost zkušebními kamenem ideologie	70
 <i>Kapitola 4 MILITARISTICKÝ TEROR</i>	79
Jak proletariát a buržoazie různě chápou násilí	79
Vyhlažovací válka kdysi a dnes	80
Nebezpečí vyhlažovací války pro militaristy	85
Ponaučení z dějin a příznání buržoazních historiků	89

<i>Kapitola 5</i> OBRANA NÁRODŮ PŘED MILITARISMEM	91
Klasikové marxismu o revolučních válkách	92
Povstání otroků ve starém Římě	93
Povstání japonských rolníků a řemeslníků	96
Povstání francouzských nevolníků ve středověku	101
Povstání anglických nevolníků	104
„Velká selská válka“ v Německu v XVI. století	108
 <i>Kapitola 6</i> OBRANA NÁRODŮ PŘED MILITARISMEM (dokon-	
čení)	111
Selské války Stěpana Razina a Jemeljana Pugačeva	111
Povstání sipáhů v Indii	115
Povstání tchaj-pchingů v Číně	116
Pařížská komuna roku 1871	120
Revoluce v letech 1905—1907 v Rusku	124
Historická ponaučení z revolučních válek	126
 <i>Kapitola 7</i> STUDIUM SÍLY A SLABOSTI MILITARISMU	131
Jak klasikové marxismu studovali nepřítel	132
Využívání cenných myšlenek a poznatků reakčních vědců	132
Očišťování buržoazních vojenských prací od historických zkomolenin a pomluv	135
Styl a obsah buržoazních vojenských prací	144
Národní zvláštnosti švýcarských a japonských, francouzských a němec- kých ozbrojených sil	154
 <i>Kapitola 8</i> STUDIUM SÍLY A SLABOSTI MILITARISMU (pokračování)	173
Jaký význam přikládají Angličané materiálnímu zabezpečení bojové činnosti	173
Anglická zpravodajská služba, obranné zpravodajství a válečná lest	182
Operační výzkum („operational researches“)	184
Umění vojenské diplomacie	185
Tradičnost Angličanů	187
Jak Anglie šetří a zvětšuje své síly na úkor svých spojenců	188
 <i>Kapitola 9</i> STUDIUM SÍLY A SLABOSTI MILITARISMU (dokončení)	193
Některé společné rysy anglických a amerických ozbrojených sil	193
Americké plány na maximální materiální zabezpečení bojové činnosti	194
Civilní „způsob života“ USA a jeho vliv na ozbrojené síly	199
Americká standardizace ve vojenství	202

Záliba v pohodlí a kázeň	207
Nacionálšovinismus, velikášství a morální zásady militaristů USA . . .	212
Historický příklad Byzance, který si militaristé USA vybrali jako vzor	216

Část druhá

MILITARISMUS V ČINNOSTI

<i>Kapitola 10</i> SCHOPNOST VÍTĚZIT (FITNESS TO WIN)	224
Prvořadý význam lidovosti války	224
Metody a způsoby militaristického násilí nad vůlí a svědomím vojáka	226
Příznání anglického vojenského teoretika Frederica Jana	233
Umění vést reakční válku a schopnost vítězit v pokrokové válce	234
 <i>Kapitola 11</i> VÁLKY CARISMU V LETECH 1828—1878	242
Rusko-turecká válka 1828—1829	243
Východní válka 1853—1856	246
Rusko-turecká válka 1877—1878	248
 <i>Kapitola 12</i> VÁLKY CARISMU V LETECH 1904—1917	253
Rusko-japonská válka 1904—1905	253
Carská generalita a admirálita v první světové válce 1914—1918	256
Některé zvláštnosti carského militarismu	262
 <i>Kapitola 13</i> SUVOROVOVA A UŠAKOVOVA „NAUKA O TOM, JAK VÍTĚZIT“ A DOKTRÍNY CARISMU	267
Vojenský odkaz Petra I.	267
Pokrokový význam válek Ruska v XVIII. století	269
Vztah carismu k Suworovově a Ušakovově vojenské vědecké škole. . . .	272
Činnost polního maršála D. A. Miljutina a ponaučení z ní vyplývající .	273
 <i>Kapitola 14</i> VÁLKY ZAHRANIČNÍHO MILITARISMU V LE- TECH 1823—1898	278
Francouzsko-španělská válka roku 1823	279
Válka Francie a Piemontu proti Rakousku roku 1859	281
Válka Pruska a Rakouska proti Dánsku roku 1864	284
Válka Pruska a Itálie proti Rakousku roku 1866	286
Francouzsko-pruská válka 1870—1871	290
 <i>Kapitola 15</i> VÁLKY ZAHRANIČNÍHO MILITARISMU V LE- TECH 1898—1943	295
První válka amerického imperialismu v roce 1898	296

Anglo-búrská válka 1899—1902	298
Války italských imperialistů v letech 1896—1943	304
<i>Kapitola 16 PRVNÍ A DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA 1914 — 1945</i>	311
Růst agresivních sil německého militarismu v druhé světové válce v porovnání s první	311
Pomoc poskytnutá národy Ruska a SSSR národům Evropy a Ameriky	313
Monopolistický kapitál a jeho strategie v druhé světové válce.	317
Válka „nevyužitých možností“	323
<i>Kapitola 17 DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA 1939 — 1945</i>	334
Nejdůležitější tažení a operace let 1940—1945 na západě a na ticho- mořském válčišti	335
„Bitva o Francii“ na jaře 1940.	335
Operace „od El Alameinu po řeku Sangro“	343
Pět zvláště důležitých operací britských ozbrojených sil	348
Strategie amerických monopolistů na tichomořském válčišti v letech 1941—1945	352
Nedostatek sil a zdrojů japonských militaristů	356
Teorie „panství na moři“ v praxi druhé světové války	362

Část třetí

MILITARISMUS V TEORII

<i>Kapitola 18 TŘI ETAPY MILITARISTICKÝCH TEORIÍ XIX. AŽ XX. STOLETÍ</i>	375
Rozkvet vojenských teorií po napoleonských válkách	378
Změny vojenských teorií v letech předmonopolistického kapitálu	383
„Reformace války“ v letech monopolistického kapitálu	388
<i>Kapitola 19 VOJENSKÁ TEORIE LET 1816 — 1871</i>	392
Stará dogmata militarismu	392
Ignorování sociálně ekonomických podmínek války	392
Ponapoleonský kult vojevůdce	394
Vojenská axiomatika v dílech Willisenových, Jominiho, Gneisenau- ových aj.	396
<i>Kapitola 20 CLAUSEWITZOVA FORMULE „VÁLKA JE PO- KRAČOVÁNÍM POLITIKY“</i>	409
Clausewitz jako voják, vlastenec a myslitel.	409
„Válka je pokračováním politiky“	410

Námítky Jominiho, Willisena a jiných Clausewitzových odpůrců	411
Válka, která je pokračováním jen politiky reakční	413
Jak Clausewitzova formule odhaluje militaristické teorie	415
<i>Kapitola 21 VOJENSKÉ TEORIE LET 1871—1917</i>	<i>421</i>
Návrat militaristů k dřívějším tezí	421
Vojenské námořní teorie Mahanovy, Colombovy, Corbettovy aj.	422
Pevnostní operace podle zásad Brialmontových, Veličkových aj.	430
Schlieffenova idea „Cannae“ a „blesková válka“	436
Dragomirova a von Scherffova díla o zabezpečení kázně v armádě	438
Dogmatismus Joffrův, Fochův aj.	442
„Axióma“ vítězného obklíčení protivníka	445
Delbrückova teorie „války vysilovací“	449
<i>Kapitola 22 VOJENSKÉ TEORIE LET 1917—1957</i>	<i>461</i>
Spletitost a nedůslednost nejnovějších teorií militarismu	461
Spojitosť „atomové strategie“ s předcházejícími teoriemi	463
Dnešní návrat militarismu k axiomatice	465
Nové „axióma“ o válce s nerozhodným výsledkem („strategie patu“)	467
Přejímání zkušeností sovětských „malých zemí“	470
Snaha obklíčovat lidově demokratické země vojenskými základnami	473
Soudobé názory militaristů na pevnosti a na válečné námořní loďstvo	476
<i>Kapitola 23 VOJENSKÉ TEORIE LET 1917—1957 (pokračování)</i>	<i>495</i>
Reorganizace militaristického vrchního velení během první světové války a po ní	495
Fašismus jako organizátor masové armády	498
Nová reakční řešení problému kádrů	501
Teoretická různorodost – příznak krize reakčních režimů	509
<i>Kapitola 24 VOJENSKÉ TEORIE LET 1917—1957 (dokončení)</i>	<i>518</i>
Politické úsilí militaristů v soudobé válce	518
Kontrarevoluční a protipartyzánské operační umění	526
Naděje militarismu na překvapení	535
Studium problémů zápolí v „atomové válce“	539
Zlepšovateľské úsilí militaristů	541
Velmi důležité Fullerovo přiznání	545

Část čtvrtá

ROZPORY MILITARISMU

<i>Kapitola 25 ARMÁDA</i>	561
Buržoazní autority přiznávají, jak je nesnadné budování armády . . .	561
Nenávist pracujících k reakční armádě	563
Vztah militaristů k vojenským masám	564
Strach vykořisťovatelských tříd z vojáků	565
Skryté příčiny dodržování „lineární“ taktiky v boji	570
Pokusy podplácet armádu	572
Využívání vojákova „pudu sebezáchovy“	581
Spekulování s hrdinstvím lidu	582
<i>Kapitola 26 VOJEVŮDCE</i>	586
Jak vykořisťovatelské třídy hodnotí vojevůdcovy vlastnosti	587
Význam podpory lidu pro vojevůdce	590
Jak vláda překáží vojevůdci	591
Vliv reakčních režimů na vojevůdcovské nadání	592
Volba vhodného vojevůdce	596
Vojevůdce, který má být zachráncem reakčního režimu	601
<i>Kapitola 27 ŠTÁB</i>	608
Rozdíl mezi kolektivním a kolegiálním vojenským řízením	608
Jak štáb plní úkoly sjednocování a koordinování akcí	611
Jak štáb plní úkoly podpory mezispojenecké jednoty	618
Jak štáb zachovává vojenské řady a zákony	624
Kosmopolitismus kapitálu a „vlastenectví“ jeho vojenských poradců .	628
<i>Kapitola 28 ZBRAŇ.</i>	632
Pokusy militaristů odtrhnout techniku od člověka	632
Rozsah závislosti fronty na zápolí	634
Vztah moderního vojáka k moderní zbraní	636
Absolutní podmínka bojových akcí: čím dokonalejší zbraň, tím větší morální sílu vyžaduje.	639
Zrychlení cyklů závislosti bojové fronty na civilním zápolí	651
<i>Kapitola 29 VÁLČIŠTĚ</i>	655
Dvě formy průchodnosti válčiště	655
Několik historických poučení	658
Změny průchodnosti válčiště v čase a v prostoru	661
Příprava militaristů k válce proti vlastnímu lidu na vlastním válčišti .	663

Zkušenosti militaristů v protipartyzánské válce	665
Průchodnost cizího válčiště pro armádu jiné země	670
Vzrůstající zranitelnost pozemních komunikací a jejich nahrazení letec- kými linkami	673
Kalkulace militaristů s „pátou kolonou“	677
Uspodňovaná průchodnost námořních válčišť	681
Organizační a technické úsilí militaristů zabezpečit komunikace v bu- doucí válce	683
ZÁVĚR	688
Jmenný rejstřík	699
Topografické údaje	803
Vysvětlivky	820